

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620202826
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4620202826.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Advokátska kancelária Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: V. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. A. XXXX/XX, C., o zaplatenie 986,85 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti výroku o trovách konania v platobnom rozkaze Okresného súdu Topoľčany zo dňa 20. novembra 2020 č. k. 6Csp/86/2020-70 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým platobným rozkazom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 986,85 eura, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 985,85 eura od 06. 05. 2018 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením na tomto súde. Žalovanému uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu nahradiť žalobcovi (k rukám právneho zástupcu žalobcu) trovy právneho zastúpenia vo výške 148,97 eura (krátené o 1 úkon právnej služby a 1x režijný paušál, nález Ústavného súdu SR z 26. 09. 2019 sp. zn. I. ÚS 207/2019) a ostatné trovy konania vo výške 29,50 eura (zaplatený súdny poplatok).

2. V lehote na podanie odporu a odvolania voči platobnému rozkazu podal žalobca podanie, ktoré označil ako sťažnosť proti výroku o trovách konania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. V sťažnosti poukázal na ustanovenie § 13a ods. 1 písm. a) c) a d) a § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov a uviedol, že zo strany žalobcu boli vykonané a uplatnené len úkony, ktoré boli nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci. Tieto si žalobca uplatnil v zmysle § 13a vyhlášky a k uvedeným úkonom si žalobca uplatnil aj režijný paušál v zmysle § 16 vyhlášky o odmenách a náhradách. Podľa žalobcu je ním uplatnená výška trov konania správna, pričom súd ju v platobnom rozkaze nepriznal. Podľa žalobcu pokus o zmier, ktorý zaslal pred podaním žaloby žalovanému, spĺňa všetky podmienky kvalifikovanej predžalobnej výzvy. Žalovaný je v ňom upozornený na výšku pohľadávky, na úroky z omeškania a ďalšie poplatky súdneho a exekučného konania. Zároveň sú v ňom uvedené aj platobné údaje na splatenie pohľadávky a kontaktné údaje pre mimosúdne vyriešenie záležitosti. Dňa 15. 06. 2019 nadobudla účinnosť novela vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. V zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. d) novelizovaného znenia vyhlášky sa za samostatný úkon právnej služby považuje aj vypracovanie predžalobnej výzvy. Cieľom uvedenej novely v zmysle dôvodovej správy k vyhláške je zabezpečiť, aby advokátom bolo umožnené vyúčtovať si ako úkon právnej služby v občianskom konaní aj predžalobnú výzvu, nakoľko kvalifikovanou predžalobnou výzvou možno v

konečnom dôsledku odvrátiť súdne konanie, a teda má svoj účel, v dôsledku čoho by advokátom mala byť priznávaná odmena za takýto úkon v rámci náhrady trov právneho zastúpenia. Lex superior derogat legi inferiori je právny princíp, ktorý znamená, že ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov rôznej právnej sily, prednosť má predpis vyššej právnej sily. V danom prípade je však aplikácia predmetného princípu vylúčená, nakoľko Civilný sporový poriadok neupravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom. V zmysle uvedeného teda nie je možné nepriznať náhradu odmeny advokáta za predžalobnú výzvu ako úkon právnej služby s jednoduchým odkazom na ust. § 251 CSP, nakoľko predmetné ustanovenie zákona v žiadnom prípade neupravuje spornú problematiku na rozdiel od vyhlášky, čím sa, ako už žalobca uviedol, vylučuje aplikácia nadradeného zákonného právneho predpisu. V Civilnom sporovom poriadku nie sú stanovené žiadne obligatórne fázy procesu a ponecháva sa zodpovednosť za dodržanie princípu procesnej ekonomie konajúcemu sudcovi. Konanie sa však stále berie ako jeden celok, ktorého začiatok je stanovený momentom podania žaloby a koniec právoplatným skončením veci. Ak by sme prijali premisu, že procesným okamihom, od ktorého možno hovoriť o trovách konania, je začatie súdneho konania, pričom dovtedy nejde o trovy konania, v takom prípade nemožno hovoriť o trovách konania v ponímaní spomínaného ust. § 251 CSP ani pri úkonoch právnej služby, akými sú prevzatie a príprava zastúpenia, či podanie samotného žalobného návrhu, nakoľko tieto úkony budú vždy s prihliadnutím na časový horizont vykonané pred začatím súdneho konania. Ak však okresný súd považuje predmetné úkony právnej služby za úkony vynaložené priamo v súvislosti s konaním na súde, na rozdiel od predžalobnej výzvy, žalobca upriamil pozornosť okresného súdu opätovne na samotnú dôvodovú správu k spornej novele vyhlášky. V samotnom článku 7 Civilný sporový poriadok normuje jednu zo základných princípov a povinností civilného súdu, a tou je obligatórne prioritizovanie zmierlivého riešenia sporu, pričom daný účel v rámci predsúdneho konania sleduje práve predžalobná výzva advokáta, najmä ak je predmetom konania peňažná pohľadávka. Úkon právnej služby, akým je predžalobná výzva takisto v žiadnom prípade nemožno kategorizovať ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky v ponímaní ust. § 121 Občianskeho zákonníka, nakoľko tento úkon je potrebné bezpodmienečne subsumovať pod trovy právneho zastúpenia poskytované po prevzatí zastúpenia advokátom, ba dokonca priamo súvisí so samotným konaním na súde v prípade, že subjekt, ktorému je takáto predžalobná výzva adresovaná, ostane pasívny. Žalobca je toho názoru, že novela vyhlášky odstránila pochybnosť o tom, či možno predžalobnú výzvu považovať za trovy právneho zastúpenia, teda nie za príslušenstvo pohľadávky, a to práve tým, že tento úkon zaradila samostatne medzi úkony, za ktoré patrí advokátovi odmena. Z uvedeného dôvodu nie je možné, aby si žalobca v zmysle výzvy okresného súdu uplatnil spornú odmenu advokáta za predžalobnú výzvu v rámci nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Porovnaním petitu žaloby s výrokom platobného rozkazu vo veci samej jednoznačne vyplýva, že žalobe žalobcu bolo vyhovievané v celom rozsahu, t. j. žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu vznikol nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému. Z uvedených dôvodov navrhol, aby súd napadnutý výrok o trovách konania v zmysle ust. § 250 CSP zrušil alebo zmenil tak, že zaviazá žalovaného na úhradu trov konania vo výške 252,94 eura pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 29,50 eura a trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby vo výške 223,44 eura.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že výrok o náhrade trov konania v platobnom rozkaze je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

4. V prejednávanej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplata sumy 986,85 eura s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 986,85 eura od 06. 05. 2018 do zaplata a súdneho poplatku 59 eur a trov právneho zastúpenia v sume 223,44 eura vrátane DPH pozostávajúcich z troch úkonov právnej služby. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci platobným rozkazom, pričom proti výroku o trovách konania podal žalobca odvolanie, ktoré je predmetom preskúmania odvolacieho súdu.

5. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP). Odvolateľ

v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

6. Podľa § 265 ods. 1 CSP, ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania alebo, aby v tej istej lehote podal odpor. Výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie.

7. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

10. Podľa § 357 písm. m) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

11. Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou civilného sporového konania a ako také spadá pod čl. 46 ods. 1 ústavy, prostredníctvom ktorého sa zaručuje každému základné právo na súdnu ochranu. Všeobecný súd pri poskytovaní súdnej ochrany podľa čl. 46 ods. 1 ústavy môže postupom, ktorý nie je v súlade so zákonom (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 ústavy), porušiť základné právo strany sporu na súdnu ochranu. Či je základné právo na súdnu ochranu naplnené reálnym obsahom (čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 46 ods. 4 ústavy), určuje zákonná úprava náhrady trov konania obsiahnutá v Civilnom sporovom poriadku. Procesné predpisy, ktoré upravujú náhradu trov konania, preto treba vykladať v súlade s takto vymedzeným obsahom a účelom základného práva na súdnu ochranu.

12. Podľa novej právnej úpravy (§ 251 CSP) sa za trovy konania považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania (§ 156 CSP) do jeho skončenia (právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí). Jednotlivé úkony právnej služby musia byť posudzované samostatne zo zreteľom na to, či išlo o odôvodnený a účelne vynaložený výdavok, ktorý strane sporu vznikol v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 26. 9. 2019 sp. zn. I. ÚS 207/2019).

13. Trovy vynaložené účastníkom konania (sporovou stranou) v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takému tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle čl. 47 ods. 2 ústavy a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Trovy potrebné na účelné vynaloženie alebo ochranu práva sa však nemôžu posudzovať ako celok, a to aj keď má účastník (sporová strana) nárok na náhradu trov konania, pretože mal vo veci plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne; to platí aj pre trovy právnej služby (m. m. II. ÚS 78/03, III. ÚS 481/2015, IV. ÚS 83/2018).

14. Odborná právnická literatúra vo vzťahu k problematike trov konania uvádza: „Civilný sporový poriadok zavádza novú definíciu trov konania, pričom za trovy konania sa podľa novej právnej úpravy považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania (pozri § 156 CSP) do jeho skončenia. Je teda irelevantné, že určité výdavky vznikli v bezprostrednej súvislosti s týmto konaním, no pred jeho začatím (napr. v súvislosti s predžalobnou výzvou), pretože je vylúčené takéto výdavky považovať za trovy konania, keď nevznikli počas prebiehajúceho konania. Ak strana mala takéto výdavky, tieto by mohli byť v niektorých sporoch posúdené ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ. Definícia trov v § 251 CSP nie je viazaná len na trovy strán sporu. Nová právna úprava druhu trov konania nevymedzuje ani príkladným výpočtom, ako to bolo v ustanovení § 137 OSP. Trovami konania spravidla budú hotové výdavky strán a ich zástupcov ako cestovné náhrady, stravné, náklady na ubytovanie, poštovné, súdne poplatky, ušlý zárobok, trovy dôkazov, odmena za právne služby poskytnuté advokátom a iné. Aby sa výdavky, ktoré v konaní vznikli, mohli považovať za trovy konania, musí byť splnená aj ďalšia požiadavka, a to, že musia byť preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva v tomto konaní. Výdavky, ktoré strana nepreukázala a

neodôvodnila, nemôže súd považovať za trov konania a priznať ich ani s poukazom na zásadu oficiality zavedenú pri rozhodovaní o trovách konania v § 262 CSP.“ (Horváth, E., Andrášiová, A., Henčeková, S. Civilný sporový poriadok Komentár, 2. doplnené a prepracované vydanie. Bratislava: Wolters Kluwer SR s. r. o., 2018. s. 674 a 675).

15. Civilný sporový poriadok obsahuje exaktnú definíciu trov konania, ktorej naplnenie je podmienené súčasným (kumulatívnym) splnením všetkých zákonných znakov v zmysle § 251 CSP. Každý výdavok v konaní je zo strany súdu posudzovaný osobitne a pri absencii niektorého z týchto znakov nemôže byť strane priznaná jeho náhrada v rámci trov konania podľa § 255 CSP. Za trov konania sú považované iba tie výdavky, ktoré boli súdu riadne preukázané, účelne vynaložené, pričom trovami konania sú iba tie výdavky, ktoré majú priamu súvislosť s uplatňovaním alebo bránením práva. Zákon súčasne stanovuje, že výdavky musia vzniknúť v konaní. Časový interval, v rámci ktorého možno uvažovať o trovách konania, je teda striktne ohraničený začatím konania (§ 156 CSP) a právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

16. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

17. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovami vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu (napr. zaobstaranie znaleckého posudku, cestovné a iné obdobné náklady súvisiace s uplatnením pohľadávky). Tieto náklady sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Výnimočne môžu byť náklady spojené s uplatnením pohľadávky totožné s trovami súdneho konania.

18. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky v súdnom konaní nemožno priznať bezvýnimočne. Z ustanovenia § 251 CSP možno vyvodiť, že trovami konania sú len také preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Za náklady spojené s uplatnením pohľadávky v konaní pred súdom možno považovať len také, ktoré boli nevyhnutné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva a z časového hľadiska vznikli v konaní, t. j. časový interval je striktne ohraničený začatím konania a právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Z uvedeného dôvodu sa napríklad v súvislosti s trovami právneho zastúpenia za účelné považujú len tie náklady, ktoré zodpovedajú a sú v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v znení neskorších predpisov. Pokiaľ tak ustanovuje osobitný predpis, možno za príslušenstvo pohľadávky považovať aj náklady, ktoré vznikli v štádiu predsúdneho konania, a to najmä vtedy, pokiaľ povinnosť vykonať pokus o mimosúdne vyriešenie veci ustanovuje Občiansky zákonník alebo osobitný predpis.

19. Rovnako tak rozhodol NS SR v konaní sp. zn. 3 M Obdo 2/2010 zo dňa 09. 06. 2010, v ktorom uviedol, že príslušenstvom pohľadávky sú aj vyložené náklady na odmenu a právnu službu poskytnutú mimo súdneho konania v súvislosti s uplatnením pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

20. Podľa § 13a ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. účinného od 15. 06. 2019 odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: d) predžalobná výzva.

21. Podľa dôvodovej správy k bodu 3 (§ 13a ods. 1 písm. c)) sa navrhuje úprava ustanovenia § 13a ods. 1 písm. c), s cieľom zabezpečiť, aby advokátom bolo umožnené vyúčtovať si ako úkon právnej služby v občianskom konaní aj predžalobnú výzvu, nakoľko kvalifikovanou predžalobnou výzvou možno v konečnom dôsledku odvrátiť súdne konanie a teda má svoj účel, v dôsledku čoho by advokátom mala byť priznávaná odmena za takýto úkon v rámci náhrady trov právneho zastúpenia.

22. To, že do vyhlášky č. 655/2004 Z. z. bola ako úkon právnej pomoci zakotvená aj predžalobná výzva, neznamená záver, ako uviedol žalobca v odvolaní, že keďže Civilný sporový poriadok neupravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom, nie je možné nepriznať náhradu odmeny advokáta za predžalobnú výzvu ako úkon právnej služby, nakoľko predmetné ustanovenie zákona v žiadnom prípade neupravuje spornú problematiku na rozdiel od vyhlášky, čím sa, ako už žalobca uviedol, vylučuje aplikácia nadradeného zákonného právneho predpisu. Zakotvenia tohto samostatného úkonu právnej služby však spočíva v tom, že si tieto náklady možno jednoznačnejšie uplatniť ako príslušenstvo pohľadávky.

Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sa považujú za príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Medzi tieto náklady možno zaradiť aj predžalobnú výzvu. Keďže náklady na predžalobnú výzvu predstavujú príslušenstvo pohľadávky, možno si ich uplatniť priamo v žalobe popri istine, úrokoch, či úrokoch z omeškania. Novela vyhlášky teda odstránila pochybnosť o tom, či možno predžalobnú výzvu považovať za príslušenstvo pohľadávky tým, že tento úkon zaradila samostatne medzi úkony, za ktoré patrí advokátovi odmena.

23. Pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu odvolací súd vychádzal aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 207/2019 z 26. 09. 2019 a sp. zn. IV. ÚS 536/2020 z 28. 10. 2020. Zo záveru rozhodnutia IV. ÚS 536/2020 vyplýva, že ústavný súd dospel k záveru, že okresný súd dostatočne ozrejmil myšlienkové pochody, ktoré ho viedli k posúdeniu otázky, ktorou bolo nepriznanie náhrady trov konania za súkromný znalecký posudok vypracovaný pred začatím súdneho konania, a preto jeho závery vyslovené v danej veci nemožno kvalifikovať ako zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, ale ako také, ktoré v posudzovanom prípade sú v súlade s obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd konštatoval, že podľa § 251 CSP sa za trovy konania považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania (§ 156 CSP) do jeho skončenia (právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí). Hotové výdavky za vypracovanie súkromného znaleckého posudku vyhotoveného pred začatím súdneho konania nie sú trovami konania v zmysle ustanovenia § 251 CSP, keďže vznikli pred začatím konania pred súdom prvej inštancie. Hotové výdavky za vypracovanie súkromného znaleckého posudku vyhotoveného pred začatím súdneho konania je potrebné považovať za náklady spojené s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Tieto náklady spojené s uplatnením pohľadávky sa v súdnom konaní uplatňujú v petite žaloby ako hmotnoprávny nárok, ktorý je odlišný od trov konania. Aj keď ústavný súd v tomto rozhodnutí riešil hotové výdavky za vypracovanie súkromného znaleckého posudku vyhotoveného pred začatím súdneho konania, a nie predžalobnú výzvu, je použiteľné aj v danej veci, preto aj z neho odvolací súd vychádzal.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd síce v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).